



אורי גולן ז'יל

מעט על חייו:-

סיפורו לידתו של אורי הוא חלק בלתי נפרד מסיפור הקמת המדינה, והקיבוץ.

אורי היה מעפיל, חלוץ, וציוני עוד בטרם נולד, במחנה המעצר בעתלית, בתחילת יוני 1947.

הוריו עלו לארץ ממחנה המעצר בקריסין ובמאי נולד אורי אשר נקרא כך לכבוד אורי גורן שהיה מפקד ה"לטרון" - אנית המעפילים, אשר בו שרת גם אביו, ג'אק, כ"גדי".

אורי עבר את כל שלבי הקמת הקיבוץ, כתינוק בכפר בלום וחדירה, וכילד בכפר הנשיא. את החינוך המשותף דאז עבר אורי בכיתה "צבי" יחד עם כיתה "אדיה", תקופה אשר לימים סיכם באלו המילים: "יצאת ממנה בשלום - ועם מטען מגנוון מאד להמשך החיים!"

כאשר הוחלט על לינה משפחתיyah כבר היה אורי מעבר לגיל ועל כן לא זכה לישון בבית הוריו.

בצילומים מהימים ההם בולט אורי כילד מתוק עם תלתלי זהב, מבט נבון, רגש וחושב, וمشקפיים שעוצזים את הבעת החוכמה.

אורי, מכיתה צבי, למד לנגן על אקורדיון, וליווה בשמחה ובכישרונו חנים רבים, ערבי שירה, ריקודי עם, ועוד. תרומתו לחיה התרבות הייתה אדירה.

בגיל 18 התקבל עם כל בני ובנות הכיתה לחברות באופן אוטומטי, כפי שהוא מקובל בימים ההם.

בצבא למד אלקטרוניקה, ושירת בצה"ל כמדריך בבית הספר הטכני של חיל האוויר. עם שחרורו מצה"ל ב- 1970 חזר למשק והצטרף לצוות בריכות הדגים.

כאן פגש את פניה - "אתה יפהפייה, ועוד מהרה היפה להיות אשתי".

אחרי החתונה עבר הזוג עם בנים בכורם, אמיר, לאלת, ושם ה策רף למשפחה אייל.

לאחר שאורי החליט ללימוד מחשבים בטכניון, עברו לגניגר, שם עבדה פניה כאחות.

ב- 1977 חזרה המשפחה לקיבוץ, ועינב נולדה.

אוריה עסק בהוראת מחשבים ב"עמך החולה". לאחר מכן עבד במשק כמנהל החשמלית, ניהל את פרויקט הבניה של שכונת הצאן, והיה מרכז ענפי השירותים. במקביל ניהל גם את ועדת השתלמויות לימודים ארוכים, שאז דרשו תכנון ואישור של הקיבוץ, ואף היה רב"ש לתקופה.

לאחר שלושת הילדים גרו ועזבו את הקן, עברו אוריה ופניה למושב ציפורין, שם הקימו בית יפה. לאחרונה עברו לתל-מנד, כשהם נחנים מגיזול הנכדים ומחוויות הגיל.

ידענו שאורי היה חולה לב מזה שנים, אך נד憾נו וכאבנו את הליכתו הפתאומית, כל כך בלתי צפוי. הלב לא מעכל.

נחמת מה אולי נוכל לשאוב מהידיעה שאורי הספיק להשתתף במסיבת יום ההולדת ה- 90 של אמו, רות, שערכה המשפחה המורחבת, ממש ערב הליכתו נאיתנו.

נולד ביום חמישי - 5 ליוני 1947 - י"ז בסיוון תש"ז

